

Z RÁJE DO RÁJE

JE BŮH ODPOVĚDNÝ ZA ZLO A HŘÍCH?
Znáš a praktikuješ svou Bibli?

Z RÁJE DO RÁJE

Nezávislý časopis Z ráje do ráje sleduje misijní účel. Časopis vychází nepravidelně. Cena jednotlivého výtisku je 40 Kč plus poštovné. Redakce a případní spolupracovníci pracují bez nároku na odměnu. Rádi bychom zasílali časopis na sběrné adresy, snížíme tím náklady na poštovné a uspoříme spoustu práce. Máte-li zájem, můžete si časopis objednat na adrese redakce. Žijeme v čase, kdy se dějiny tohoto světa uzavírají, jdeme přímou cestou za Bohem, naším Vykupitelem. Časopis můžete nabídnout svým sousedům, známým a spolupracovníkům. Mnozí z nich jistě o radostné zvěsti evangelia neslyšeli.

Redakce:

Marcela Juřicová

Adresa redakce:

Vydavatelství a nakladatelství
Marcela Juřicová - Ráj
Lubenská 630
73911 Frýdlant nad Ostravicí
Tel: 00420 773 068 047
E-mail: jaromar66@vodafone.de

IČ: 02291959

MK ČR E 15637

ISSN 1801-0059

Bankovní spojení:

Komerční banka Frýdek Místek
Číslo účtu: 86-5795310207/0100
IBAN:
CZ6601000000865795310207
BIC: KOMBCZPP

Layout: Waldemar Laufersweiler

Obsah

3	ŽÍT BEZ PROSTŘEDNÍKA
ZNAMENÁ ŽÍT
BEZ HŘÍCHU	Úvodník
4	JE BŮH ODPOVĚDNÝ
ZA ZLO A HŘÍCH?	Franz Gehorsam
12	JAKÝ JE BŮH
DOOPRAVDY?	Ellen White
18	SVATÝ STOLEC NEBO
HNÍZDO KORUPCE?	Dr. Albert R. Treiyrer
29	POZVÁNÍ	
30	REKLAMA	

*»Trubte trubou
na Sionu, a křičte
na hoře svaté mé,
nechť se třesou
všickni obyvatelé
této země, nebo
přichází den
Hospodinův, nebo
blízký jest.«*

Joel 2,1

Žít bez Prostředníka znamená žít bez hříchu

V době zkoušky bude muset každý člověk stát před Bohem sám. „Praví Panovník Hospodin, i kdyby v ní (zkoušce) byli Noé, Daniel a Job,“ kdyby byli na zemi, „Nikoli by ani syna ani dcery nevysvobodili. Oni v spravedlnosti své by vysvobodili sami sebe.“ Ez 14,20 Nyní, kdy náš Velekněz za nás koná dílo smíření, musíme usilovat o dokonalost v Kristu. Náš Spa-

sitel se ani myšlenkou nepoddal moci pokušení. Satan hledá v lidských srdcích slabá místa, která může zneužít. Když někdo pěstuje hříšnou náklonnost, satan ji využije pro svá pokušení. Pán Ježíš o sobě řekl: „Jde Kníže tohoto světa, ale nemá nic na mně.“ J 14,30. Satan nedokázal najít na Božím Synu nic, čím by nad Ním mohl zvítězit. Boží Syn zachovával přikázání svého Otce a nebylo v Ném hříchu,

kterého by satan mohl využít ve svůj prospěch. V takovém stavu musí být lidé, kteří chtějí obstát v době soužení. (GC 622-623)

Také jsem viděla, že si mnozí neuvědomují, jací musí být, aby mohli přežít před zrakem Páně bez velekněze ve svatyni v době soužení. Ti, kdo přijmou pečeť živého Boha a budou ochráněni v době soužení, musí dokonale odrážet Ježíšův obraz. (EW 71) ■

JE BŮH ODPOVĚDNÝ ZA ZLO A HŘÍCH?

Znáš a praktikuješ svou Bibli?

To je otázka, kterou někteří v poslední době nepatříčně nadhazují a prezentují. Věřící tím bývají v mnoha případech znejistováni a jejich víra v Písmo a z něho plynoucí křesťanské učení také. Otázky, místo aby se na ně odpovídalo, se potom kupí a vedou dokonce i k pochybnostem. A co je nejhorší, mohou vznikat a vznikají různé verze tam, kde k tomu žádný prostor není. A to i tehdy, kdy mnozí „učenci“

přichází s názory, které se z poloviny nebo jako celek téměř shodují s Biblí, ale... Za tím vším zůstává třeba jen malý prostor k tomu, aby ho vyplnili svými rádo-by filozoficko-teologickými spekulacemi. Znejistění některých věřících potom nabývá povážlivých rozměrů a nejednota v náhledu na tu kterou část učení je přičinou možného rozvratu. A to je nežádoucí, leč dnes dost častý jev. To je také důvod, proč píší tento článek.

Jeden Bůh – nebo bohové?

Pročítáme-li poctivě Písmo od začátku, docházíme k názoru, že je skutečně jeden Bůh. Mohli bychom uvést několik míst, která tuto skutečnost dokládají. Například: Ex20, 1-3; Dt 4,35; Dt 6,4. Tato místa vypovídají přesvědčivě a nenechávají místa pro spekulace. Jsou ale křesťané, kteří Starý zákon považují za specialitu pro Židy a argumentují novozákonními citacemi. Těm můžeme posloužit: Přčtme si 1Kor 8,6; a 1Tim 8,6; Ef4,6. aby to nebylo jen jedno místo. Stalo se mi totiž, že jedna vážená křesťanka na moji biblickou argumentaci odpověděla: „Ale to je v Bibli jenom jednou.“ Téměř mi taková odpověď vyrazila dech. Od tak vážené a v biblických znalostech „vzdělané“ osoby jsem to nečekal. Velice mne to překvapilo. Ale hned jsem se vzpamatoval a zeptal jsem se: „Kolikrát je v Bibli napsáno přikázání?“ A dodal jsem: Také jenom jednou. Je sice pravda, že se v Písmu dvakrát opakuje, ale jsou to tatáž slova, co byla pronesena původně. Je pravda, že Bůh promlouvá jednou i dvakrát a člověk

si toho nevšimá (Job 33,14). Co ale vyřkne jednou jako svou vůli, to platí stále. Bůh je jeden. Je jen jeden Stvořitel, a jeden „režizér“ světového dění ne dva, jak se může zdát i z biblického podání, kterým se budeme zabývat a hledat správnou odpověď.

Co říká Písmo a jak si ho vysvětlit?

Poctivý a odpovědný čtenář, ne ten povrchní, který čte, aby se mohl pochlubit, že přečetl Bibli už několikrát, dojde k místu, kdy všechno to, co už přečetl a co ho utvrdilo v názoru, že je jeden Bůh, je najednou zbořeno. To místo najdeme u **Izaiáše 45, 7.**

To je zvláštní místo v Písmu. Jsou i jiná místa, kterým se čtenáři raději vyhýbají. Mají společného jmenovatele. Zdá se, že jsou těžko srozumitelné. Taková místa ale hloubavého čtenáře nenechávají na pokoji. Mají zvláštní podmanivou přitažlivost. Je potřeba říci, že by se každý opravdový zkoumatel Písma měl snažit takovému místu porozumět. Není to jednoduché a snadné, ale je to možné. Ze zkušenosti

víme, že to co za něco stojí a je cenné, vyžaduje určitou náma-
hu, určité úsilí. To vyjádřil i Ježíš
ve svém podobenství o pokladu
ukrytém v poli. Ten neležel jen
tak na povrchu nebo kousek pod
zemí. Kdo ho chtěl získat, musel
nejdříve koupit celé pole. Potom
teprve mohl poklad hledat. Mu-
sel kopat a dost hluboko. Tak
je tomu i s mnoha místy Písma.
Zdají se často nepochopitelná,
někdy si jakoby odporují, nebo
dokonce negující základní bib-
lickou pravdu. O to větší radost
potom máme, když jim porozu-
míme. Studenti Písma by měli
zmobilizovat své duševní schop-
nosti, aby porozuměli čtyřicáté
páté kapitole Izaiáše. Společně
se o to pokusíme.

Kontext je nutný

V posledním verši 7 studované
perikopy (1 – 7) je užito stejné-
ho hebrejského slovesa jako při
počátku stvoření (b a r a). To
naznačuje, že se zde asi bude
jednat o stejného Boha. První
verš této perikopy to potvrzuje.
Sám promlouvající se označu-
je jménem JHVH – HOSPODIN.
Tak se představuje univerzální

*To všechno
závisí na tom,
jak lidé vnímají
Boha a jak se
k Němu jako
k absolutnímu
vládcí chovají
a k Němu se
obracejí.*

**Tak se
představuje
univerzální Bůh
– Stvořitel. Ten,
jemuž je všechno
poddáno,
všechno ho
poslouchá a nic
kromě člověka
se nestaví proti
jeho vůli. Je to
chápatel Bůh
lásky a dobra,
který je zde ale
představen i
jako Bůh tmy,
nepokoje, a
dokonce i jako
tvůrce zla.**

Bůh – Stvořitel. Ten, jemuž je všechno poddáno, všechno ho poslouchá a nic kromě člověka se nestaví proti jeho vůli. Je to chápatel Bůh lásky a dobra, který je zde ale představen i jako Bůh tmy, nepokoje, a dokonce i jako tvůrce zla. Tady je to místo, kvůli kterému píší tento článek. Křesťanská logika nepřipouští ani na chvíli existenci dvou bohů. (viz. 1Jan 1,5.) Z kontextu 45 kapitoly Izaiáše, zejména z prvních sedmi veršů vyplývá, že jde především o poselství perskému králi Kýrovi, a až potom i pro ostatní. A Peršané, zejména pak vládnoucí kruhy Perské říše samozřejmě neuznávali jakéhosi izraelského Boha JAHVEHO jako univerzálního Boha nade vším a všemi, i když Kýrus určité povědomí a zkušenosti s tímto Bohem už měl. Plyne to ze spojení „pomazaný můj“ (v. 1.). Izraelité byli ctitelé Boha JAHVE, ale náboženství Peršanů bylo jiné. V době, z níž pochází poselství čtyřicáté páté kapitoly, byl náboženstvím Peršanů tzv. „perský dualismus.“ Nejen Peršané ale i jiní vyznávali tento ideologický směr. O co šlo? Toto náboženství vyznávalo duplicitu, dvojílost

nebo podvojnost, chcete-li. To je názor, který předpokládá, že svět se skládá ze dvou základních částí nebo složek. Hmotné a duchovní. To se projevovalo i v politickém uspořádání té doby. Šlo o vládu dvou státních uspořádání ve společné dynastii, při zachování poměrné samostatnosti každého z nich (Dnes něco jako federativní uspořádání pod jednou centrální vládou). V náboženské oblasti spočívá perský dualismus v tom, že viděl svět tak, jako by ho ovládali dva bohové – dobrý a zlý.

Existují určité doklady o tom, že králové Médo – Perské říše byli vyznavači **zoroastrizmu**. Není možné dokázat ani vyvrátit, že se Kýrus řídil učením Zoroubra, ale od dob Daria I. se zápisy panovníků opakovaně zmiňují o Ahurovi Mazdovi, hlavním božstvu zoroastrizmu. Darius I. označil Ahuru Mazdu za stvořitele, nebe, země a člověka. Pohlížel na tohoto boha jako na někoho, kdo mu dal moudrost, fyzickou obratnost a království. Charakteristickým znakem zoroastrizmu je právě už zmíněná dualita, v tomto pojetí dvojbož-

ství, víra ve dvě nezávislé božské bytosti. Jednu dobrou a druhou zlou. Ahura Mainju byl původcem zemětřesení, bouří, nemocí a smrti, rozněcoval nepokoje a vyvolával války. Těmito dvěma bohům údajně pomáhali při plnění jejich povinností jiní, méně významní bohové. Král Kýrus byl možná vyznavačem zoroastrizmu, ale v biblickém proroctví je uveden jako ten, koho Bůh ustanovil, aby svrhl Babylon a dal svobodu židovským zajatcům. (Iz44, 28; 45, 1.)

Ve verších, které jsme četli (Iz45, 1-7.), se Bůh představuje Kýrovi i nám jako JHVH, tedy jako absolutní univerzální vládce, který se o moc s nikým nedělí a spravuje všechno. Jakoby říkal: Není potřeba dvou bohů, žádný dualismus, úplně stačí silný monoteismus, silná individualita. Tou Jahve nesporně byl, je a zůstává v nezměněné podobě stále. Na rozdíl od perského chápání božstva, Bůh, v něhož věřili Židé, nepotřeboval a nepotřebuje nikoho, kdo by mu v uskutečňování jeho záměrů pomáhal. Svrchovaný Bůh je jeden: Tvoří dobro, ovládá zlo, působí pokoj,

podřizuje se mu neklid i bouře. (Mat 8,26.27). Je světlem světa, ale současně dokáže být neproniknutelnou tmou pro jiné. To všechno závisí na tom, jak lidé vnímají Boha a jak se k Němu jako k absolutnímu vládci chovají a k Němu se obracejí. Tato místa Písma působí potíže těm, kteří nevidí nebo nechťejí vidět souvislosti, o nichž byla řeč. To jim potom umožňuje vytvářet různé filozoficko-teologické konstrukce, které neposilují víru, ale spíše působí nejistotu. Cýrus byl povolán k tomu, aby uskutečnil to, k čemu se svrchovaný Bůh rozhodl už dávno před tím, než se Cýrus narodil. Kdo mu v tom mohl zabránit? Nikdo! Asi 150 let před tím, než došlo k pádu Babylona, což bylo „tmou a zlem“, již o této záležitosti mluvili proroci, jak Izaiáš, a zejména pak Jeremiáš (Jer 29,10.). Pro Izrael byl pád Babylona světlem na konci „temného tunelu“ pro Babylon „tmou a zlem“. Pro jednoho světlem pro druhého tmou (Ex 10, 21-23.). Tady vidíte, že to působí jeden a tentýž Bůh a nepotřebuje k tomu žádného jiného boha. V perské náboženské filozofii na to museli být dva. Bůh Izra-

ele na to stačil sám. Schopnosti izraelského Boha byly tak silné a přesvědčivé, že se sám Cýrus stal nakonec Jeho služebníkem, a vykonavatelem Jeho záměrů. Ba co víc, poznal, že je Bohem tak silným a neodolatelným, že se sám, ačkoli byl původním svým založením dualista, stal pomazaným tohoto monoteistického Boha. Jistě si dobře vzpomínal na nedávná léta. Rodinné kroniky a královské archivy mu připomněly, jak za podmínek mnohem potupnějších dospěl k podobným závěrům i Nabuchodonozor. (Dan 4, 31–34) Oba nakonec sloužili monoteistickému, jedinému absolutnímu Božstvu, které ovládá, dobro i zlo, světlo i tmu. Toto Božství je úplně jiné, než perští bohové. Dokáže nejen to, o čem už byla řeč. Umí si podmanit i myšlení člověka, jak na sobě oba zmínění králové poznali, a to bez nejmenší známky násilí, což bylo pro ně tak neodolatelné, že se stali Jeho ctiteli a stoupenci. Proroctví zaznamenávají, že už Nabuchodonozor ve své době k tomuto závěru směřoval a plnil požadavky Boha, s nímž měl tak dramatické zkušenosti (Dan 4, 31. 34.). A co udělal

Cýrus, když se seznámil se slovy, která více než 100 let před jeho narozením, předpovídala způsob, pádu Babylona, nebo když četl poselství poslané mu Pánem vesmíru: „Přepásal jsem tě, ačkoli mne neznáš, aby poznali od východu slunce i od západu, že není žádného Boha kromě mne“. Co učinil, když uslyšel prohlášení věčného Boha, „Pro služebníka svého Jákoeba a Izraele vyvoleného svého, jmenoval jsem tě jménem svým i přijímám tvým, ačkoli mne neznáš“? Co udělal, když četl v Písmu: „Já vzbudím jej v spravedlnosti a všechny cesty jeho zpřímím, onť vzdělá cesty mé a zajaté mé propustí“. Cýrus byl pohnut a rozhodl se, že splní své poslání dané mu nebem. Propustí zajaté na svobodu a pomůže jim stavět Hospodinův chrám. V písemném prohlášení, které dal rozeslat po celém království, oznámil své přání povolit Hebrejům návrat a znovu vystavět jejich chrám. Takovým způsobem uměl a stále umí Bůh Izraele a křesťanů ovládat dobro i zlo, světlo i tmu, dokonce i jednání a myšlení lidí, aniž by je jakkoli znásilnil nebo k čemukoli nutil. Nic a nikdo tomu ne-

může zabránit, ani Satan, který vždy a ke všemu něco má. V tomto případě nebylo nic, čeho by se „chytil.“ Vše bylo tak právně a věčně dokonalé, že zlo muselo jen zírat.

Co z toho plyne?

Křesťané a čtenáři Bible nemají být jen „znalci“ a akademici posvátných textů Bible, ale především praktikanti biblických textů. Tak tomu mělo být už v Izraeli. Okolní národy se pak měly v důsledku toho ptát: „Co je to za zvláštní lid? A jaký pak musí být ten jejich Bůh, kterého ctí a jemuž slouží a věří?“
Dt 4, 5-7.

Je tomu skutečně tak? ■

FRANZ GEHORSAM

JEŽÍŠ OBJASŇUJE MYLNÉ PŘEDSTAVY O BOŽÍ POVAZE: JAKÝ JE BŮH DOOPRAVDY?

Navzdory všem satanským karikaturám. Od Ellen White

Od počátku měl Satanův propracovaný plán přimět lidi, aby zapomněli na Boha. Doufal, že si je získá na svou stranu. Snažil se zkreslit Boží charakter tak, aby si o něm lidé vytvořili falešnou představu, aby Stvořitel vypadal jako zlý kníže; tyranský, drsný a neodpouštějící. Lidé by se ho pak báli, vyhýbali se mu, a dokonce ho nenáviděli. Satan doufal, že oklame a zmate lidi natolik, že si Boha odstraní (vytěsní) ze své mysli. Pak by mohl

vymazat Boží obraz v lidech a vtisknout jim svou vlastní podobu. Vlíl by lidem do srdce svého vlastního ducha a učinil by je zajatci své vlastní vůle.

Satan pokoušel Evu ke hříchu tím, že zkresloval Boží charakter a vytvářel v nich nedůvěru k Bohu. Dokonce i lid, který si Bůh vyvolil, aby lidé na Boha v tomto světě nezapomněli, se od něj natolik vzdálil, že měl o jeho povaze zcela mylnou představu.

Ježíš je odpověď

Ježíš přišel, aby světu zjevil Boha jako Boha lásky, Boha plného milosrdenství, laskavosti a soucitu. Hustá temnota, kterou Satan zahalil Boží trůn, musela ustoupit, když Spasitel světa nám lidem znovu zjevil Otce jako Světlo života... Ježíš o sobě říká, že byl poslán na svět, aby reprezentoval svého Otce. V důstojnosti své bytosti, ve svém milosrdenství, něžném soucitu, lásce a laskavosti stojí Ježíš před námi jako ztělesnění božské dokonalosti, jako „obraz neviditelného Boha“ (Koloským 1,15).

Bůh nám dává svého Syna

Apoštol říká: „Bůh byl v Kristu a smířil svět se sebou.“ (2. Korintským 5,19:3,16) Pouze rozjímáním o velkém plánu vykoupení můžeme skutečně ocenit Boží charakter. Dílo stvoření bylo vyjádřením jeho lásky, ale Boží dar spasit vinné a hynoucí lidstvo ukazuje, jak nekonečně hluboce nás Bůh miluje a cítí s námi. „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby každý, kdo v něj věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ (Jan 3,16) Boží zákon je tím naplněn,

*„Ježíš o sobě říká,
že byl poslán
na svět, aby
reprezentoval
svého Otce.
V důstojnosti své
bytosti, ve svém
milosrdenství,
něžném soucitu,
lásce a laskavosti
stojí Ježíš před
námi jako
ztělesnění božské
dokonalosti“*

jeho spravedlnost potvrzena a hříšníkovi může být odpuštěno. Nejcennější dar, jaký nebesa mohla poskytnout, byl dán, aby „spravedlivý Bůh ospravedlňoval toho, kdo věří v Ježíše“ (Římanům 3,26). Tento dar zachraňuje člověka před zkažeností a ponížením hříchu a činí z něj Boží dítě.

Bůh nás adoptuje

Pavel říká: „Přijali jste Ducha adoptivního synovství, skrze kterého voláme: ‚Abba, Otče!‘“ (Římanům 8,15). „Vizte, jakou lásku nám dal Otec, abychom byli nazýváni Božími dětmi!“ (1. Jan 3,1). Jaká láska, jaká nerosrovnatelná láska, že my, hříšníci a cizinci, jsme přivedeni zpět k Bohu a přijati do jeho rodiny! ... A Boží Syn, když vidí dědice milosti, „nestydí se nazývat je bratry“ (Židům 2,11).

Pravá rodičovská láska

Všechna rodičovská láska, která kdy proudila lidskými srdci z generace na generaci, veškeré prameny laskavosti, které v lidských srdcích vytryskly, jsou

jen nepatrným pramínkem ve srovnání s bezbřehým oceánem Boží nekonečné, nevyčerpatelné lásky. Slova ji nemohou obsáhnout... Ani věčnost nikdy nebude schopná plně odhalit Boží lásku, která se projevila v obětování Božího Syna, aby zemřel za svět. Přesto, když studujeme Bibli a rozjímáme o Ježíšově životě a plánu spásy, tato velkolepá témata se nám stále více otevírají, abychom je pochopili. Rozpoznáme požehnání, pro církev v Efezu, po kterém Pavel toužil, když se modlil: „Aby vám Bůh našeho Pána Ježíše Krista, Otec slávy, dal Ducha moudrosti a zjevení v jeho poznání“ (Efezským 1,17).

Satanův protilék

Satan neustále hledá způsoby, jak zaujmout lidskou mysl tím, co brání v poznání Boha. Snaží se zaměstnávat mysl věcmi, které zatemňují chápání a odrazují srdce. Mnozí upírají svůj pohled na prohlubující se bezbožnost kolem sebe, odpadlictví a slabosti, s nimiž se setkávají všude. Pak o tom mluví, dokud se jejich srdce nenaplní smutkem a po-

chybnostmi. Neustále se vracejí k mistrovskému dílu arci podvodníka a přemýšlejí o skličujících zážitcích. Zároveň ztrácejí ze zřetele moc nebeského Otce a jeho nesrovnatelnou lásku. To je přesně to, co Satan chce!

Neotřesitelná důvěra

Naše naděje spočívá v neustálém posilování se jistotou, že Ježíš je naše spravedlnost. Opírejme se s důvěrou o tento základ, neboť nikdy nezakolísá. Místo, abychom se zabývali temnotou Satana a báli se jeho moci, otevřme svá srdce, abychom přijali světlo od Ježíše a nechali ho zářit do světa! Tímto způsobem dáváme najevo, že Ježíš je silnější než Satan, a že jeho paže podéprve všechny, kdo mu důvěřují... Zklamání skutečně přijdou. Soužení je třeba očekávat. Ale můžeme vložit všechno, velké i malé, do Božích rukou...

Poznejte Boha osobně

Úkolem křesťana v tomto životě je reprezentovat Ježíše a zjevat ho svým životem a charakterem... Ale pokud jsou naše

**„Naše naděje
spočívá
v neustálém
posilování se
jistotou, že
Ježíš je naše
spravedlnost.“**

myšlenky tak chmurné a naplněné smutkem a zabýváme se temnotou a zlem kolem nás, jak můžeme reprezentovat Ježíše před světem? Jak může mít naše svědectví moc získávat jiné lidi? Musíme z vlastní zkušenosti znát Boha a moc jeho lásky, jak je zjevena v Ježíši. Proto studujme Písmo s nadšením a s modlitbou! Pak naše chápání oživí Duch svatý a naše srdce se s důvěrou, nadějí a neustálou chválou pozvednou k Bohu...

„Upírejme svůj zrak na Ježíše, původce a dokonavatele naší

víry“ (Židům 12,2). To nám projasní mysl, posílí víru a upevní naši naději. Pak budeme tak pohlaceni jeho čistotou, láskou a obětí, kterou přinesl, aby nás smířil s Bohem, že nebudeme mluvit o pochybnostech a sklíčenosti.

Rozuměj Bohu

Zjevení Boží lásky, milosrdenství a dobroty a působení Ducha svatého na srdce, nás skrze víru tak těsně spojují s Ježíšem, že můžeme jasně pochopit jeho charakter a tím prohlédnout mistrovské klamy Satana...

Co nám zůstává v paměti

Pohled na Boha a jeho Syna nás proměňuje. Přemýšlením o lásce našeho Spasitele, meditací o dokonalosti božského charakteru a přijímáním Ježíšovy spravedlnosti skrze víru se měníme k jejich obrazu. Nepřemýšlejme tedy o všech těch nevzhledných obrazech (vlastnostech) – nespravedlnosti, korupci a zklamání, důkazech satanské moci – a nehromadme je v naší paměti, nemluvme o nich

a nestěžujeme si na ně, aby naše srdce zcela neztratilo odvalu...

Pěkné a šťastné vzpomínky Pán nám dal mnohem hezčí a šťastnější obrazy. Shromáždíme si utěšující ujištění o jeho lásce jako vzácné poklady a neustále o nich rozjímejme: Přemýšlejme, o tom, že Boží Syn opustil trůn svého Otce, oděl své božství lidstvem, aby zachránil člověka z moci Satana; uvažujme o tom, jak pro nás zvítězil, otevřel člověku nebe a dal mu nahlédnout do audienční síně, kde božství odhaluje svou slávu, jak vytáhl padlé lidstvo z jámy zkázy, do níž ho uvrhl hřích, jak jsme znovu přivedeni do kontaktu s nekonečným Bohem, a že budeme oděni Ježíšovou spravedlností a povýšeni k jeho trůnu, když obstojíme v božské zkoušce v důvěře (s důvěrou) v našeho Vykupitele. To jsou obrazy, kterými si Bůh přeje potěšit komnaty našich srdcí. A zatímco „nehledíme na to, co je viditelné, ale na to, co je neviditelné“, potvrdíme, že „naše lehké a chvilkové soužení... není nic proti mnohem větší a věčné slávě“ (2. Korintským 4,18.17).

Poslední bitva

Přímo před námi je závěrečná bitva velkého sporu, kde Satan bude pracovat „se vší mocí, znamením a klamnými zázraky“ (2. Tesalonickým 2,9:13,22), aby zkreslil Boží charakter, aby „svedl, pokud možno, i vyvolené“ (Marek 1,10). Pokud někdy existoval lid, který potřeboval stále větší světlo z nebe, je to lid, který Bůh v této nebezpečné době povolal, aby střežil jeho svatý Zákon a obhajoval jeho charakter před světem. Církev nikdy nepotřebovala více zkušenost popsanou v Pavlově dopise Koloským než dnes a Bůh nikdy nebyl tolik dychtivý požehnat jim touto zkušeností: „Proto... nepřestáváme se za vás modlit a prosíme, abyste byli naplněni poznáním Jeho vůle ve vší duchovní moudrosti a chápání, abyste žili způsobem hodným Pána, líbili se mu ve všem, přinášeli plody ve všem dobrém díle a rostli v poznání Boha.“ (Koloským 1,1) ■

Zkráceno z: Ellen White, Svědectví 5, 737-746; vidět. posudky 5, 769-778

Vatikán mezi tvrzením a realitou: Svatý stolec nebo hnízdo korupce? (část 1)

Úvahy o poslední mezinárodně populární diktatuře na zemi.
Od Dr. Alberta R. Treiiera

Papež se v Římě představuje jako zástupce Boha a jeho Syna na zemi. Proto si říká „Svatý otec“. Proto je jeho palác známý jako Svatý stolec. Ale Řím nikdy nebyl svatým městem. Jediným absolutně svatým v Bibli je Bůh (Zjevení 15,4; 21,2.10) a jediným svatým městem v Novém zákoně je to nebeské (Zjevení 18,2). Naproti tomu Řím je v Bibli popsán jako „příbytek démonů“, „hřiště všech druhů zlých duchů“, „hnízdíště každého nečistého ptáka“ a „úkryt každého nečistého a odporného tvora“

Historie římského papežství dokonale zapadá do apokalyptického popisu symbolického Babylonu: Ženy podobné lehké ženě. Toto je v Bibli známý symbol církve, kterou lze koupit.

Neboť se nespravedlivě spojila s knížaty a králi Země (Efezským 5,22:32). Jak popisuje její politická agenda, nepřetržitě zasahovala do mezinárodní politiky po více než tisíciletí. Její krvavý historický odkaz také naplňuje proroctví do posledního detailu. Potvrzují to středověké genocidy valdenských a albigenských i staletí trvající mučení a upalování milionů na hranici tzv. Svatým úřadem inkvizice (Zjevení 17,1:5).

Na počátku křesťanství, Zjevení popisuje ženy jako čisté. Porodila Syna Božího (Zjevení 12). Ale ve své poslední a závěrečné fázi je žena popsána jako zkažená a krvežíznivá (Zjevení 17-18). Neboť na rozdíl od toho, co tvrdí římskokatolická církev, nevrací se k Mesiáši, ale dochází k od-

padnutí od křesťanství (2. Tesalonickým 2,3:17,4). I zlatý pohár v její ruce obsahující víno ohavnosti a nemravnosti, jímž opíjí národy (Zjevení 18,3,9:17,1; 5:1), stejně jako purpurové a šarlátové barvy jejího oděvu, nalézají přesný protějšek v oděvu a obřadech vatikánského vedení.

Ve Zjevení je čistá církev pronásledována od začátku do konce (Zjevení 12); nemorální církev je jejím pronásledovatelem (Zjevení 17,5). Nový Jeruzalém je spojován s nebem (Zjevení 21-22); druhý (pozemská) s pozemským městem trůnícím na sedmi pahorcích s Římem (Zjevení 17,8), který je vzorem pro království světa, která se vzbouřila proti Bohu (verš 10). Člověk rodí syny, kteří „poslouchají Boží přikázání a mají svědectví o Ježíši Kristu“ (Zjevení 12,17); odpadá církev rodí dcery, které propadají prostituci a následují tak její příklad. (Zjevení 17,2-4)

Čtyři základní charakteristiky Říma

Bible podává čtyři hlavní charakteristiky římskokatolické církve,

které se stanou zvláště významnými v závěrečných událostech světových dějin. Je krvežíznivá (Zjevení 17,5-6), podvodná (2. Tesalonickým 2,9-12), zkažená a posedlá démonickým duchem (Zjevení 18,2-3). Proč je nutné zmiňovat tyto neblahé středověké vlastnosti? Protože existují dodnes, když ne otevřeně, tak alespoň skrytě či latentně. Nebudeme-li věnovat pozornost těmto vlastnostem, upadneme do ďábelské pasti, která povede svět k „uctívání“ neboli úctě k papežství. Politický vliv římského papežství dosáhl dosud nevídané úrovně. Papežství spojuje církve, náboženství a národy. Může takový zjevný dobrodinec skutečně přinést světu požehnání a pokoj a získat nám přízeň Boha?

Touha po krvi

1 Krvavá historie římské církve byla v průběhu staletí znovu a znovu patrná. Její misijní šíření od šestého století bylo dosahováno prostřednictvím politických spojenectví s knížaty a králi a pomocí válečných zbraní. Jejich armády donutily masy konvertovat na římskou víru.

2 Zničující křížové výpravy proti valdenským a albigenským ve dvanáctém a třináctém století jsou také dobře zdokumentovány.

3 Inkviziční tribunály, papežové ustanovili, aby vymýtili vše, co považovali za kacířství. Docházelo k nesčetným upalováním protestantů, které nařídili během svých procesů upalováním „čarodějnic“.

4 Mnozí věří, že zvěrstva minulosti musí být odpuštěna. Dokonce i papež Jan Pavel II. se pokusil „očistit dějiny“ tím, že se omluvil za přílišnou oddanost středověkých vrahů svojí církvi.

5 Jiný způsob omluvy Jan Pavel II. odmítl přijmout.

6 Papež Inocent III. odmítl odsoudit papeže Pia V., který inicioval a podporoval jak zničující křížové výpravy proti údajným heretikům 13. století, tak inkviziční tribunály.

7 Neodsoudil ani papeže Pia V., který byl jedním z nejkrutějších inkvizitorů a byl blahořečen a kanonizován pozdějšími papeži.

8 Papež Jan Pavel II. dále tvrdil, že Bůh vyhlašuje konečný soud. Tím chtěl říci, že je sám nemůže soudit.

9 Jak by pak mohl blahořečit a svatořečit 482 lidí, (údajně) kteří odešli do nebe?

10 Pokud mohl papež pouze prosit o Boží odpuštění (nikoli jeho vlastní) pro středověké utlačovatele, proč se považoval za oprávněného odpouštět hříchy tolika jiným lidem ve zpovědnici?

11 Papež František ve stejné době také řekl, že mu nepřísluší soudit homosexuály pokud hledají Boha.

12 Blahoslavení a kanonizováni více než 1000 svatých přebývajících v nebi, aby je věrní katolíci mohli žádat o laskavost a zázraky nebo se za ně přimlouvati Otce.

13 Změnila se římská církev v moderní době? Pokud jde o její krvavou historii a zálibu v pronásledování, odpověď je ano i ne. Po Francouzské revoluci se zdálo, že světské úřady zastavily zločinnou činnost církve. Věřící se

konečně mohli osvobodit z otroctví římské církve. Z tohoto důvodu již neexistují žádné soudy pro vymýcení modloslužby.

14 Katolické náboženství bylo například vynucováno jihoamerickým Indiánům prostřednictvím různých metod mučení.

15 Ani dnes již neexistují žádné inkviziční soudy s jejich systémem mučení a poprav (včetně upalování na hranici). Přesto se papežství stále chlubí neomylností. Kdo tedy může zaručit, že papežství neobnoví svou děsivou práci minulosti, pokud by tomu již nebránily občanské bariéry? Stále čerpá ze stejného zdroje inspirace a též středověké tradice.

16 Tento zdroj zločinů a lži se znovu objevil ve 20. století, kdy se papežství domnívalo, že nadešel čas znovu získat ztracenou politickou autoritu.

Papežové a fašismus 20. století

Jakou roli sehrál papež Pius XI. a Pius XII. ve 20. století? Dnes je historici obviňují z propagace fa-

šizmu v Evropě, protože během druhé světové války byly zabity miliony nevinných obětí. Když tedy civilní autority povolí otěže, krvežíznivá povaha papežství rychle znovu vystoupí do popředí.

Spojenectví Pia XI. s Mussolinim v Itálii a

17 mezi Piem XII. a Hitlerem v Německu

18 nelze popřít, i když se zdálo, že Pius XII. ke konci druhé světové války bojí Führerovy obrovské autority. Tito papežové považovali fašismus, charakterizovaný diktátorskou vládou, za vítanou náhradu za monarchii, která prakticky zanikla od doby Francouzské revoluce – o sto let dříve. Prostřednictvím mocných katolických králů vládli papežové světu i během středověku. Také dnes se jim zdá snazší znovu získat světovou nadvládu prostřednictvím katolických diktátorů.

19 Problémem papežů od 19. století, byl středověký zvyk vládnout národům prostřednictvím monarchií. Tomáš Akvinský ve 13. století zdůrazňoval, že nej-

lepším systémem vlády je vláda jednoho muže, protože nedochází k rozdělení, a právě mír vyžaduje jednotu. Aby vysvětlil, že existují dvě koruny, papežská a královská, odkázal na dualistickou řeckou filozofii duše a těla. Církev pro něj byla duší a stát tělem. Tímto způsobem představoval nadřazenost duchovní síly (Pontifex Maximus) nad silou fyzickou (král). Neboť podle tohoto pojetí nevládne tělo nad duší, ale duše nad tělem.

20 Ale od 19. století se objevily demokratické vlády, které ukončily monarchii. V těch případech, kdy monarchie přežila, ztratila svou despotickou sílu. Papežové 19. století, kteří se drželi učení Tomáše Akvinského, proto nemohli připustit, že by mohl existovat systém vlády nadřazený monarchii. Stáhli se do svých klášterů a odsoudili demokracii.

21 Zvláštní roli mezi papeži hráli Lev XIII

22 a Pius IX.

23 I císaři starověku se chlubil jistou neomylností, což vedlo

k tomu, že jejich výroky nikdo neodporoval. Papežové tuto neomylnost dědili. Jako nauka však byla pouze dogmaticky definována na I. ekumenickém koncilu ve Vatikánu, který svolal papež Pius IX. v roce 1870.

Posledním otevřeně protidemokratickým papežem byl Pius XII. Věřil, že svět může být znovu ovládnut fašistickým a církevními diktátory.

24 Jeho imperialistické sny se však rozplynuly, když dvě protestantské země, USA a Anglie, zasáhly a tyto sny o nadvládě rozbily znovunastolením demokracie.

Papežové a demokracie ve druhé polovině 20. století

Opustili papežové ve druhé polovině 20. a na začátku 21. století svůj sen vládnout světu? Samozřejmě že ne! Podle Pia XII. už éra papežů typu Pia skončila. Následující papežové si museli uvědomit, že znovu získat politickou nadvládu nad světem mohou pouze tehdy, pokud se smíří s protestantismem a demokracií a využijí je ke svým politickým

cílům. Dalším papežem byl Jan XXIII. Ten už neprohlásil protestanty za kacíře, ale za „oddělené bratry“. Poté musel i papež Pavel VI. uznat realitu komunistických vlád. Dokonce s nimi uzavřel spojení a prosazoval politiku uvolnění napětí, která se stala známou také jako východní politika.

25 Jan Pavel II. se pokusil oživit filozofii Tomáše Akvinského varováním Evropské unie, že nemůže být jen tělem, ale potřebuje i duši. V jeho očích by Evropa neměla popírat svou historickou minulost, která se vyznačovala jednotou církve a státu. I když ve svém papežském projevu uznal odluku církve od státu, v podstatě se držel této středověké zásady. Odluka pro něj znamenala, že stát (tělo) nemá vládnout církvi (duši). Autorita církve nad státem však v jeho očích zůstala nedotčena.

26 Je udivující, že se nedávní papežové odvažovali prosazovat demokracii, i když předsedají monarchickému systému zděděnému ze starověku a středověku.

27 Papežové podporovali také hnutí solidarity, a přesvědčovali vládce, aby odpustili dluhy chudým zemím (podobně jako Jidáš u Jana 12,5:6.)

28. Ano, toto je skutečně stejné institucionální papežství, které se v minulosti ztotožňovalo více s bohatými než s chudými!

Zdá se však, že poslední papežové pochopili slabost moderních demokratických systémů: Ty jsou založeny na většinových volbách. Začali se proto popularizovat u mas, a vyvíjet tlak na politiky, aby se jim dostalo politického uznání.

Papež František nedávno pozval nejvýznamnější světové politiky, obchodníky, soudce a vládcy, aby prosadili jeho politickou agendu.

29 Nikdo nemůže popřít, že jeho sny přesahovaly náboženský svět. Zdá se však, že málokdo chápe, že jeho inkluzivní přístup založený na „společném dobru“ nakonec obětuje menšiny ve prospěch většiny.

Uvažujme, že moderní demokracie jsou demokraciemi s více stranami. To znamená, že men-

šinové strany jsou výslovně respektovány a mohou zastupovat své zájmy ve vládě. Přesto poslední papežské encykliky směřují ke světové vládě s císařem, stejně jako ve starověku.

30 Učí, že současný chaos ve světě volá po co nejvyšší autoritě, která zajistí „společné dobro“, uznávané většinou.

31 Zdá se, že náš svět se ubírá směrem k „planetární etice“.

32 Podle této teorie nemůže přežít žádná menšina. V konečném důsledku jde o vyloučení odporující menšiny, pokud je to nutné pro přežití.

33 A na závěr varování: Nedávni papežové se pokusili znovu zasáhnout do mezinárodní a náboženské politiky s cílem vymazat náboženskou identitu svých odpůrců a sjednotit celý svět v jednu konečnou apostazi. To bylo předpovězeno již ve Zjevení. Ekumenizmus, prosazovaný papežstvím, se snaží postavit náboženskou autoritu nad autoritu státní. Jejich skutečným cílem je vést národy k realizaci politické, náboženské a inkluzivistické

agendy obecného dobra. V této souvislosti by se kniha Zjevení neměla podceňovat. Varuje, že výlučná povaha papežství, které se nevyhýbá vraždám, se nakonec znovu otevřeně postaví proti Božímu zákonu – a to na celé planetě (Zjevení 12,17:13,15; 18). ■

Následuje pokračování.

Poznámky pod čarou 1–32
v angličtině:

(1) Během celého středověku bylo papežstvím umučeno asi padesát milionů lidí. Viz dokumentaci v David A. Plaisted, University Study: Estimates of the Number Killed by the Papacy in the Middle Ages and later [<http://fliphtml5.com/bsxh/ofmu/basic>] nebo [https://educacionlibreysoberana.files.wordpress.com/2015/03/plaisted-estimates_number_killed_by_the_papacy-2006.pdf]

(2) Viz AR Treiyer, „Evangelistické metody římskokatolické církve“, v The Seals and the Trumpets (2005), 81-90.

(3) Viz AR Treiyer, The Seals and the Trumpets..., 120-147; The Apocalyptic Times of the Sanctuary (2015), kapitoly 7 a 8.

(4) Viz n. 1. V Muzeu inkvizice v Carcassonne video vysvětluje, že soudy inkvizice byly v průběhu staletí mučeny a usmrceny miliony lidí. Ve 13. století bylo v Evropě více než milion katarů, H. Hamilton, The Medieval Inquisition (New York, 1981), 78. „Mezi dvěma sty tisíci a jedním milionem lidí... zemřelo během čarodějnických procesů, které se konaly v Evropě od šestnáctého do sedmáctého století,“ E. Burman, In Losquisición de la Historia y legado del Santo Oficio, desde Inocencio III a Juan Pablo II (Barcelona, 1988), 174. Ale římskokatolický útlak se neodehrál jen během dvou nebo tří století. Pokrýval většinu druhého křesťanského tisíciletí. „Veliký Babylon byl 'opilý krví svatých'“. „Zmrzačené miliony mučedníků volaly k Bohu o pomstu.“ [viz Zj 6-9] (GC 10). „Miliony lidí podstoupily potupnou smrt, protože

se odmítly podvolit klamným požadavkům satana. Lidskými soudy byly Boží děti prohlášeny za nejdopornější zločince. Ale blíží se den, kdy, 'Bůh sám bude soudcem' (Ž 60:50). Pak budou rozhodnutí země zneplatněna. 'Potupa Božího lidu bude odňata a bude mu dáno bílé roucho.'

25. Budou nazváni (Zjevení 8,6) svatým lidem, vykoupeným Pánem' (Iz 11:62), "Christ Object Lessons, 12-179. „V dobách římské nadvlády... docházelo k masakrům v rozsahu, který nebude nikdy znám, dokud nebude odhalen soudem" (GC 180).

(5) „Z přečinů jsou obviňováni jednotlivci, ne církve samotná,“ což ukazuje dichotomii mezi církví, která je svatá, a některými členy církve, BA Robinson, Římskokatolická omluva za minulé hříchy jejích členů (2000-2007 od Ontario Consultants on Religious Tolerance), na <http://www.beliefnet.com/faihts/catholic/2/2000/is-the-pope-overdoing-the-apologies.aspx>. Hans Küng, katolický teolog a kritik, napsal, že „omluva byla „nejasná, nekonkrétní a nejednoznačná!“. Vina byla připisována jednotlivým katolíkům a samotná církev je považována za nevinnou „Papežské vyznání nevedlo ke zvrátům, ani k činům, byla to pouze slova“ (Diskuse o analýze života papeže Jana Pavla II od Hanse Künga (Religious Tolerance, 03), na <http://www.religioustolerance.org/tmptiikguth> jeho účelem je ponechat výklad dokumentu otevřený vkusu čtenáře a umožnit samotnému katolickému magisteriu zachovat si domnělou neomylnost, protože dokument omluvy se podle toho, co je specifikováno, zabývá etickými nikoli doktrinárními problémy.

(6) „Vzhledem k tomu, že mnoho středověkých a renesančních papežů bylo přímo zapojeno do inkvizice i křížových výprav, autor odkazuje na tyto události ve svém dokumentu pouze nepřímo. Jiné počínání by znamenalo, neslušnost papeže kritizujícího svého předchůdce.“ podle článku Catholic News Service, který citoval papežova osobního teologa, reverenda [Georgese Cottiera, OPhthp://www.beliefnet.com/faihts/catholic/2000/03/is-the-pope-overdoing-the-apologies.aspx#xwJS4RekL9qFEA2.99]

(7) Křesťansko-židovské vztahy: Inkvizice, v: <http://www.jewishvirtuallibrary.org/the-inquisition>

(8) https://en.wikipedia.org/wiki/Pope_Pius_V

(9) „Aniž byste zasahovali do soudu Boha, který jediný zná každé srdce, neste břemeno

chyb a chyb těch, kteří nás předcházeli,“ John Paul II, Public Apology Central (březen 2000), v <http://publicapologycentral.com/apologia-archive/religion/pope-john-paul-ii/>

(10) „Současní papežové jsou známi tím, že kanonizovali ve velkém počtu: Jan Pavel II. svatořečil 482 svatých – více než 300 kanonizací za předchozích 600 let. A František první kanonizace zahrnovala 813 lidí – „Mučedníků z Otranta“, M. Lipka a T. Townsend, daný 24. papežští svatí, nyní extrémně vzácní 2014 v <http://www.pewresearch.org/fact-tank/2014/04/24/papal-saints-once-a-given-now-extremely-rare/> Viz https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_saints_canonized_by_Pope_John_Paul_II

(11) „Papež zdůraznil, že nehledal odpuštění u těch, kterým bylo ublíženo, ale od Boha. 'Jenom on může odpustit,' viz. <https://www.theguardian.com/world/2000/mar/13/catholicism.religion>

(12) <https://www.nytimes.com/2013/07/30/universal/es/Papa-Francisco-muestra-actitud-mas-abierta-a-los-homosexuales.html>

(13) Viz odkazy v. 10. [https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_saints_canonized_by_Pope_Francis]

(14) V těchto vyhlašovacích kampaních „byly odsouzeny tisíce osob“. „Institucionalizovaná extirpace byla podobná inkvizici,“ Iris Gareis, Extirpación de idolatrías a identidad Cultural en las sociedades andinas del Perú virreinal (siglo XVII) (25 de Enero, 2007). [<https://journals.openedition.org/nuevomundo/3346>].

(15) „Las Peores Torturas de la Conquista Española“ [<https://www.taringa.net/posts/paranormal/19158595/Especial-Las-Peores-Torturas-de-la-Conquista-Espanola.html>].

(16) Historici nacházejí dilema, které římská kurie nemůže uspokojivě vyřešit. Na jedné straně je papežská neomylnost a neomylnost jeho učitelského úřadu v morálce a víře (zde se diskutuje o tom, zda papežské zločiny minulosti nelze spojovat s těmito dvěma body, protože aby je spáchali, uchýlili se ke katolickým dogmatům). Na druhou stranu omluva znamená chybu. Kardinál Edward Cassidy, předseda Komise pro náboženské vztahy se Židy, který jménem Vatikánu podepsal „Vzpomínáme“, později s odkazem na omluvu Jana Pavla uznal, že „největším problémem byl strach, že pokud se církev mýlila v minulosti, pak se může mýlit dnes a zítra“. Přčtete si více na <http://www>.

beliefnet.com/faiths/catholic/2000/03/
is-the-pope-overdoing-the-apologies.
aspx#ZEZfjgqjdjykDjaY.99

(17) David I. Kertzer, Papež a Mussolini. Tajná historie Pia XI. a vzestup fašismu v Evropě (2015).

(18) J. Cornwel, Hitlerův papež (1999). Pius

(19) Benito Mussolini (Itálie), 1922-1943; Engelbert Dollfuss a Kurt von Schuschnigg (Rakousko), 1932-1934; Adolf Hitler (Německo), 1933-1945; Antonio Salazar (Portugalsko), 1932-1968; Francisco Franco (Španělsko), 1936-1975; Ante Pavelić (Chorvatsko), 1941-1945; Juan Peron (Argentina), 1946-1955; Videla (s Vojenskou juntou, která vládla Argentíně během „špinavé války“ v 70. letech), Pinochet v Chile atd. Největšími zločinci mezi nimi byli Hitler, Mussolini, Franco a Pavelić

(20) Aby mohla společnost správně vládnout, vyžaduje to vládu jediné osoby, monarchie, protože je snazší „dosáhnout jednoty s jednou osobou než s mnoha“, Thomas Aquinas, The Monarchy, 14. Celé pojednání De Regno je trvalou radou králů, jak lépe dosáhnout míru. Čím silnější vláda, tím dokonalejší mír bude dosažen. Síla pochází z jednoty, díky níž je neosobní vláda pohodlnější, La Monarquía, 19. Viz AM Rosales, El Poder Político a „La Monarquía“ de Santo Tomás de Aquino (2011). [http://teologicamente.com/2011/04/el-poder-politico-en-la-monarquia-de-santo-tomas-de-aquino/]

(21) D. Kertzer, Papež, který by byl králem: Vyhnanství Pia IX. a vznik moderní Evropy (Oxford Univ. Press, 2018). V roce 1864 vydal papež Pius IX. svou encykliku Quanta Cura, „a pravděpodobně nejdůležitější a nejznámější pro svou doprovodnou encykliku známou jako ‚Sylabus omylů‘. Uváděla, že pro každého dobrého katolíka by bylo chybou věřit, že papež by mohl existovat, aniž by byl zároveň králem nad svými vlastními zeměmi, a tudíž králem nad papežskými státy. Zmiňovala, že žádný křesťan nemůže věřit ve svobodu vyznání, svobodu slova, ve svobodu shromažďování nebo svobodu tisku, protože toto všechno křesťanské náboženství odsuzovalo. Pius IX. se považoval za vězně ve Vatikánu za to, že odmítl uznat italskou vládu. Všichni úspěšní papežové několik desetiletí dodržovali tuto tradici, dokud diktátor Mussolini v roce 1929 nepodepsal Letranský konkordát. Viz také Andrzej Flis, Válka katolické církve s demokracií [http://dspace.upce.cz/bitstream/

handle/10195/35321/FlisA_The?sequence=1]

(22) RL Conte, Papežská neomylnost v Providentissimus Deus [http://catholicplanet.com/TSM/papal-infallibility.htm]

(23) „Svoboda vyznání je nejhorší ze všech svobod. Nemůže být dostatečně obviňována nebo znevažována,“ Liberty of the Press [MC151]. [http://www.angelfire.com/extreme/genio/heroes/leon13heroe.html]

(24) John Cornwell, Hitlerův papež (1999). Ecclesia, oficiální orgán španělské katolické akce, v roce 1950 hrdě oslavoval Pia XII. za jeho podporu fašistickým režimům a označoval „jeho svatost“ za „nejlepšího antidemokrata na světě“. Nový římský katechismus popírá svobodu svědomí, když říká, že „právo na náboženskou svobodu není ani morální povolení lpět na omylu, ani domnělé právo na omyl“ (bod 2108). Tyto výroky jsou převzaty od obou papežů Lva XIII (Libertas praestantissimum 18) a Pia XII. (AAS 1953, 799). Tito dva papežové nikdy nepřijali moderní koncepty demokracie a svobody svědomí.

(25) Viz ostpolitik (neboli politika uvolnění) s komunistickými režimy Pavla VI. P. Higginson, Vatikán a komunismus od 'Divinis Redemptoris' k Pavlu VI: Část 2 (1980), 234-244 [https://www.jstor.org/stable/43247150?seq=1#page_scan_tab_contents]. D. Dunn, The Kremlin and the Vatican: Ostpolitik [https://biblicalstudies.org.uk/pdf/rcl/04-4_16.pdf]

(26) V Katechizmu katolické církve se v bodě 2188 uvádí, že „křesťané by měli usilovat o uznání nedělí a církevních svátků jako zákonných svátků, a to s respektem k náboženské svobodě a společnému dobru všech.“ Jsou i další křesťané a nekřesťané nuceni zachovávat neděli proti svému svědomí? Zde vidíme vměšování náboženství do politických záležitostí.

(27) Po druhé světové válce selhaly fašistické režimy a poválečné papežství se muselo naučit tolerovat demokracii v občanském řádu. Nicméně Jan Pavel II. „obnovil ideologii papežské moci. „Pluralismus, věří, že může vést pouze k odstředivé fragmentaci; pouze silný papež, ve vrcholném postavení, může zachránit církev“ (Pope's Hitler, 367).

(28) Viz několik článků v Zenitu, 3. listopadu 1999; JL Martínez, El Personalismo Solidario de Juan Pablo II: Convertir la

Interdependencia en Solidaridad (Diskuzní dokumenty Unisci, 2006) [https://www.ucm.es/data/cont/media/www/pag-72531/MARTINEZ-%20PERSONALISMO%20SOLIDARIO.pdf]. Další podrobnosti a odkazy v A. Treiyer, Jubilee a Globalizace. Skrytý záměr (1999), 208,215,217.

(29) V prosinci 2014 papež František svolal představitele hlavních světových náboženství, aby se setkali ve Vatikánu a zaměřili se na náboženské mocnosti světa. Jeho záměrem bylo sjednotit náboženství v křížové výpravě proti otroctví ve všech formách. Podle jeho názoru, stejně jako v případě bývalých papežů, by nedělní zákon osvobodil masy z průmyslového otroctví. [https://www.reuters.com/article/us-pope-slavery/pope-world-religious-leaders-pledge-to-fight-modern-slavery-idUSKCN0jG1KM20141202] V červenci 2015 se papež František zaměřil na politické mocnosti světa a povolal do Vatikánu starosty mnoha hlavních měst světa, aby bojovali proti změně klimatu a chránili Zemi. Bylo to těsně po vydání jeho encykliky Laudato Si. Pokusil se vyvinout tlak na OSN, aby přijala opatření proti změně klimatu. Za stejným účelem odjel v září téhož roku do USA, kde vystoupil před americkým Kongresem. [https://www.nytimes.com/2015/07/22/world/europe/mayors-at-vatican-pledge-efforts-against-climate-change.html] ; [https://w2.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2015/july/documents/papa-francesco_20150721_sindaci-grandi-citta.html]

Papež František svolal ve dnech 3. a 4. června 2016 soudce z celého světa na summit do Vatikánu zaměřený na mezinárodní soudní orgány. Účelem bylo „předložit nové mezinárodní zákony“. [https://w2.vatican.va/content/francesco/en/speeches/2016/june/documents/papa-francesco_20160603_summit-giudici.html] ; [http://www.catholicerald.co.uk/news/2016/06/06/resist-pressure-to-ignore-human-trafficking-pope-tells-judges/]

Dne 8. června 2008 shromáždil ve Vatikánu představitele hlavních světových ropných společností, aby studovali, jak chránit životní prostředí planety se zaměřením na ekonomiku a průmysl světa atd. [https://www.bbc.com/news/business-44419229]

V červnu 2018 se kardinál Pietro Parolin, vatikánský státní sekretář, zúčastnil konference Bilderberg v italském Turíně, každoročního soukromého setkání asi 130 globálních politiků, byznysmanů a mediálních vůdců. Bylo to poprvé, kdy se vysoce postavený vatikánský činitel účastnil konferencí Bilderberg, tajné společnosti, která

se stará o posílení vztahů mezi USA a Evropou. [https://cruxnow.com/vatican/2018/06/07/vatican-secretary-of-state-attending-elite-bilderberg-meeting/]]

(30) Papež Benedikt XVI. napsal encykliku Caritas in Veritate (Charita in Veritate), požadující nový světový řád a politickou autoritu k řízení ekonomiky světa. [https://www.theguardian.com/world/2009/jul/07/pope-new-political-financial-order] ; [https://www.elnuevodiario.com.ni/internacionales/52019-papa-benedicto-pide-autoridad-politica-mundial/] ; [https://rcg.org/realtruth/news/090710-009-religion.html]

(31) Viz také [https://www.thetrumpet.com/12819-pope-calls-for-new-world-government] ; [http://www.hangthebankers.com/vatican-calls-for-world-government-and-a-new-world-order/] ; [http://www.chick.com/articles/worldgovernment.asp] ; [https://yournewswire.com/pope-francis-world-government-rule/]

(32) Gordon Brown, anglický premiér, řekl po neúspěchu kodaňského summitu v prosinci 2009, že je zapotřebí nového mezinárodního řádu, který se bude zabývat správou životního prostředí, aby se zajistilo, že vůle většiny zvítězí. „Už nikdy bychom neměli dovolit, aby globální dohodu o posunu k zelenější budoucnosti vykoupila jen hrstka zemí,“ D. Adam, „Kodaňská smlouva byla „držena za výkupné“,“ v The Guardian, 21. prosince 2009. Jistě, pokud jsou naše problémy univerzální, řešení musí být také univerzální,“ J. Daley, „Nová světová vláda nebude mít kam utéct,“ v The Telegraph, 19. prosince 2009. Viz také [http://www.europapress.es/sociedad/medio-ambiente-00647/noticia-gordon-brown-propondra-creacion-organismo-internacional-encargue-asuntos-medioambientales-20091221174505.html] V Klaus řekl: „Budeme obětí iracionální ideologie. Budou se nám snažit diktovat, jak máme žít, co dělat, jak se chovat,“ GJ Koprowski, Fox News, 18. prosince 2009.

(33) M. Lacroix, El humanicidio. Ensayo de una moral planetaria (Santander, 1995), 9, 15,40, 69 „Z morálního planetárního pohledu se žádná lidská skupina, žádná specifická společenská třída nemůže považovat za depozitář historické pravdy; není za tím žádná filozofie, která by udělovala vedoucí postavení, které přisuzuje privilegovanou funkci „konkrétní planetě, jedinečné menšině.“ „Buď se zachráníme společně, nebo spolu zahyneme.“

Nebe Skutečně Teď

V záři nebes

05. – 09. 09. 2025

Stephan Kobes

Dům zahrádkářů

Padlých hrdinů 1276,
Frýdlant nad Ostravicí

Série přednášek začíná v pátek 16:30
a končí v neděli 13:00.

Stravování je zajištěno.

Prosíme zájemce o ubytování,
aby se přihlásili telefonicky, písemně na adrese
redakce nebo elektronickou poštou.

VSTUP VOLNÝ

Marcela Juřicová | Lubenská 630, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí
773 068 047 | jaromar66@vodafone.de | www.zrjedoraje.cz

Znamení šelmy dekodováno
Steve Wohlberg
Lež si razi cestu přes polovinu světa, zatímco pravda ...
Formát A6, stran 56
cena 15,00 Kč

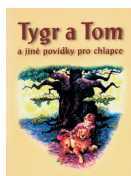
Hořký lék pro laodiceu
Joe Crewse
Výňatky z kázání
Formát A5, 28 stran
cena 10 Kč

Poslední Boží varování
Steve Wohlberg
Zvolme si Ježíše Krista, ne šelmu
Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Pravda o Minneapolis 1888
Důležitý a významný úsek dějin Adventistů sedmého dne
Formát A5, 104 stran
cena 20 Kč

Tyr a Tom
a jiné povídky pro chlapce
Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových
Formát A5, 152 stran
cena 50 Kč

Příběhy pejska Reka
Petra Blahutová-Miklašová
Příběh je inspirován skutečnou událostí
Formát A5, 70 stran, celobarevné
cena 50 Kč

Královská dcera
a jiné povídky pro dívky
Soubor pravdivých příběhů vydavatelů Ellen, Jamese a Edsona Whiteových
Formát A5, 162 stran
cena 60 Kč

Ve stopách velkého lékaře
Ellen Gould White
Sloužit Bohu tak, jako to činil náš Spasitel
Formát A5, 360 stran
cena 70 Kč

Tragičnost v ukrizování dobrého pastýře
Armin Krakolnig
Ježíš je ten dobrý pastýř. Jak sám Ježíš rozuměl svému příchodu?
Celobarevné, Formát A4, 60 stran, cena 70 Kč

Bouře v učení
c. R. Standish
Nauky lidské, nebo Boží
Formát A5, 120 stran
cena 50 Kč

Boží soudy přicházejí
Steve Wohlberg
Ať tomu věříme, nebo ne, život na této planetě se zhorší a to do velké míry, předtím ...
Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč

Přítomná pravda
Studijní materiál
Pro křesťany je naprosto jasné, že Bible je Boží slovo. Vím však ...
Celobarevné Formát A4, 166 stran, cena 99 Kč

Kdo seje vítr sklízí bouři
Joe Crews
Jeho služba a svědectví ukazují, že to byl muž, který si uvědomoval ...
Formát A5, 48 stran
cena 25 Kč

7 posledních ran
Dough Batchelor
Co se stane při posledních sedmi ranách
Formát A5, 28 stran
cena 10 Kč

On zná moji cestu
Jan Kováčik
Evangelická rodina, která později přijala adventní pravdu
Formát A5, 140 stran
cena 60 Kč

Co by měl každý adventista s. d. vědět o roku 1888
Arnold Valentin Wallenkamp
Toto dílo vzniklo na základě výpovědí Ellen Whiteové
Formát A5, 105 stran
cena 20 Kč

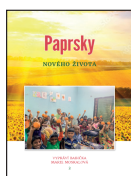
Lid nesoucí poslední varování poselství Bible
Daniel Lauferweiler
Poselství tří andělů
Formát A5, 54 stran, celobarevné
cena 35 Kč

CASD a Ekumena
estatek.info
Co, kdo, kdy, kde a jak?
Formát A5, 90 stran
cena 50 Kč

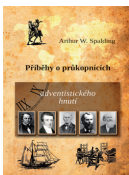
Koronavirus - Jaká bude budoucnost světa po koronaviru?
Pavel Grulich
Formát A6, 24 stran
cena 10 Kč

Paprsky - NOVÉHO ŽIVOTA
vypráví babička Marie Moskalová
Příběhy pro děti i dospělé z různých koutů světa
Formát A5, 192 stran, celobarevné
cena: Dobrovolný příspěvek pro chudé bengálské děti

Dárek pro Tebe
G. a H. Muschongovi
Zdraví se nedá koupit. Je to dárek ...
Formát A6, 70 stran
cena 15 Kč

Příběhy o průkopnících adventistického hnutí

Arthur W. Spalding

Tato kniha je věnována dětem na celém světě, které s touhou čekají na druhý příchod Ježíše Krista ...

**Formát A5, 240 stran,
cena 70 Kč**

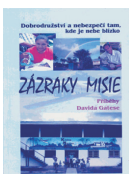

Bůh hovoří ke konci světa

Steve Wohlberg

Mnozí z vás si uvědomují, že planeta země je v těchto dnech v problémě. Chtěli byste odhalit skryté ...

**Formát A6, 40 stran
cena 10 Kč**

Příběhy Davida Gatsese díl 2.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko. Volně pokračování knihy Misijní pilot od téhož autora

**Formát A5, 180 stran
cena 99 Kč**

Rozhovor s Ježíšem o sobotě

Gordon Anderson

Základní poznatky dodržování soboty

**Formát A6, 32 stran
cena 10 Kč**

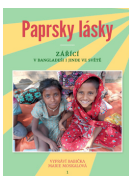

Plevy budou odváty

Lewis R. Walton

Skutečné třbení adventistů

**Formát A5, 16 stran
cena 25 Kč**

Paprsky lásky ...

vypráví babička Marie Moskalová

Příběhy pro děti i dospělé z různých koutů světa.

**Formát A5, 178 stran
cena: Dobrovolný příspěvek pro
chudé bengálské děti**

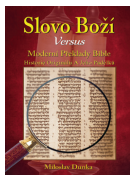

13 satanových rodokmenů

Robin de Ruiter

Knihy popisuje historii vzniku Nového světového řádu

**Formát A5, 150 stran
cena 100 Kč**

Slovo Boží - versus - Moderní překlady Bible

Mileslav Donka

Tato kniha poskytuje spolehlivou historickou odpověď na otázku, zda moderní revidované překlady Bible jsou stále ještě Božím slovem. Čtenář nebudě ponesen na pochybách ...

**Formát A5, 250 stran,
cena 100 Kč**

Ztracený den historie

Amazing Facts

Chtěli byste se dozvědět víc úžasných faktů o tomto zapomenutém dni historie?

**Formát A6, 28 stran
cena 5 Kč**

Příběhy Davida Gatsese díl 1.

Dobrodružství a nebezpečí tam, kde je nebe blízko

**Formát A5, 180 stran
cena 99 Kč**

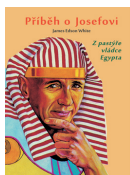

Půlnoční volání

Armin Krakolnig

Poselství pro poslední generaci. Ježíšův návrat se stále přibližuje. Naplnění prorocství o dni ve všech sférách našeho života by nás mělo udržovat v bdělosti.

**Formát A5, 131 stran
cena 35 Kč**

Příběh o Josefovi

knihy pro děti

Čistá a přímá povaha mnohého pastýře, pečujícího o stáda svého otce, přivítaví otvůřivou jeho fyzické a duševní schopnosti. Skrze obezřetnosti s Bohem a ...

**Formát A5, 60 stran
cena 40 Kč**

Přirozeně a zdravě!

Petra Sedlbauer

Shrka receptů Petry Sedlbauerové k videu na www.hibelstream.org.

**Formát A5, 32 stran
cena 15 Kč**

Cena vzpoury

Daniel Laufferweiler

Mladá žena s květinou v ruce, prochází hřbitovem ...

**Formát A5, 32 stran, celobarevné
cena 20 Kč**

Ten, který přichází

Takové je poselství, které nazývá lidem Bible. Představuje Ježíše Krista pověřeného navrátit svět jeho skutečný odě. Ohledně tohoto tématu však panují jen samé nedorozumění! Jak dříve porozumět této příchodu na účet Pisma svatého? A přesto, čteme-li je správně, poselství Bible je nadhrobně srozumitelné, vyvážené, moudré.

**Formát A5, 280 stran,
cena 50 Kč**

Znamení proroka Jonáše

Doug Batchelor

Je mnoho cest, avšak jaká vede skutečně k tomu cíli, který...

**Formát A6, 32 stran
cena 5 Kč**

Nová země

Daniel Laufferweiler

Malá povídka jako náznak příklad...

**Formát A5, 28 stran
cena 15,00 Kč**

Kniha Job

Armin Krakolnig

Cílem této knihy je ukázat čtenáři, jak je možné vstoupit do života vítězství nad sklíječícími problémy.

**Formát A5, 180 stran,
měkké desky, cena 25 Kč**

Touha po Ježíši

Celobarevné

Z obsahu: Čas se naplnil, Ježíš nás Zachráne, Boží království je blízko, Ježíš nás varuje ...

**brožurka Formát A5,
32 stran, cena 15 Kč**

Krise k lepší budoucnosti

Pavel Grulich

Různé postoje, ke světovým událostem, které se odrazují ...

**Formát A6, 60 stran
cena 20 Kč**

Průvodce domácí léčbou COVID

Jane M. Orient, M.D.
Elizabeth Lee Vliet, M.D.

Lékařský plán krok za krokem... napsán praktickými lékaři s desítkami let zkušeností s nejrůznějšími onemocněními.

**Formát A5, 40 stran, celobarevný
cena 60,00 Kč**

POMOC SHORA

Boží slovo národům - Siegen

Zbírka veršů vybraných podle námětu z Bible

Formát A6, 98 stran
cena 30 Kč

Národ, který už dávno neměl existovat

Daniel Laufferweiler

Proroci slouží k povzbuzení a posílení víry. Osobnímu posvěcení

Formát A5, 24 stran
cena 10 Kč

Čin pokání

Waldemar Laufferweiler

Bůh je láska. Na představě o Bohu závisí naše budoucnost

Formát A5, 20 stran
cena 10 Kč

Absolutní oddanost

Andrew Murray

Je to Bůh, kdo tě uschopňuje takovou odevzdaností prožívat

Formát A5, 8 stran
cena 5 Kč

V září nového dne - díl 1

Pavel Toman

Studijní jitrěnka podle citátu E. G. W.

Formát A5, 496 stran - vázaná
cena 100 Kč

V září nového dne - díl 2

Pavel Toman

Studijní jitrěnka podle citátu E. G. W.

Formát A5, 514 stran - vázaná
cena 100 Kč

Tři andělé ze Zjevení 14

Karel Strouhal

Poslední výzva lidské rodině

A6, 24 stran-celobarevné
cena 10 Kč

Tři andělé ze Zjevení 14

Karel Strouhal

Leták

Formát A4
cena 5 Kč

Ve stínu ruky Tvé

Erich Laufferweiler

Autor dnešním mladým lidem poutavě vypráví o tom, co jejich...

Formát A5, 178 stran
cena 10 Kč

Závěrečné události biblických proroků

Doug Batchelor

Co Bible skutečně říká o výtřížení, Milénium, 0 druhém příchodu...

Formát A4, 32 stran, celobarevné
cena 30 Kč

Proč se stáváme nemocnými?

MUDr. Horst Müller

Autor se dívá za rámec konvenční lékařské kontroly symptomů a...

Formát A5, 96 stran-celobarevné,
cena 60 Kč

Rady spisovatelům a vydavatelům

E. G. White

Nová edice obsahuje i další články a úpravy...

Formát A5, 105 stran
cena 20,00 Kč

SEN

Dne 13.7.2025 jsem měl sen.

Zdalo se mi, jak se z nebe snaží veliký kámen za doprovodu chvalozpěvů, s melodiemi podobnými písní „Tebe Boha chválíme“, jen text byl jiný, ale melodie byla podobná. Ten kámen sestupoval dolů a jakmile dopadl na zem, tak jej obestoupili nějací lidé tak, aby nebyl vůbec vidět. Zakrývali kámen svými těly a nechťeli k němu nikoho z lidí pustit, kteří se k němu chtěli přiblížit. Lidé, kteří obklopili kámen byli oděni v černém oblečení. Kámen měl tvar kvádru a neměl ostré hrany.

Jakmile jsem se probudil, vybavili se mi verše z Bible:

Matouš 19:14,
Marek 10:14,
Lukáš 18:16)
a také: (Matouš 23:13,
Lukáš 11:52)

Kámen sestupující z nebe je Ježíš Kristus (Efezským 2:20)
Lidé oděni v černém symbolizují mocnosti temnoty.
(Možná i jezuity, kteří se černým oblečením vyznačují. Papež František byl jezuita a pod bílým šatem nosil černý oděv).

Tento sen se však netýká druhého příchodu Ježíše Krista. Týká se doby probuzení, kdy lidé budou chtít znát pravdu, ale mocnosti temnoty tomu budou chtít zabránit: (Velký spor věků, 38.kapitola):

„Duchovní se budou téměř s nadlidským úsilím snažit zastřít světlo, aby nezazářilo na členy jejich církvi. Všemi dosažitelnými prostředky budou chtít potlačit diskuse o životně důležitých otázkách.“

Související verše z Bible: (Efezským 2:20-22, 1.Petrova 2:6-10)
Související články: E. G. Whiteová Touha věků (596-600)

Naše aktivita by se měla zvýšit, aby se biblická pravda co nejdříve dostala k lidem. Modleme se usilovněji k Pánu Ježíši Kristu, aby nás obdařil schopnostmi a silou čelit služebníkům temnoty.

Jakub Krejsa

Z RÁJE
DO RÁJE 3 2025